

2017/2018

HOTELÁK

Školský časopis II

Hotelová akadémia
Ľudovíta Wintera
Piešťany

Milí študenti,

Opäť vás vítame na stránkach nášho hoteláckeho občasníka – v tomto školskom roku v jeho druhom čísle. Tentokrát sme pre vás pripravili:

Letom – svetom : Holandsko, Portugalsko, Taliansko	3
Ešte raz Gastro Vianoce 2017	7
Spomienka na lyžiarsky 2018	12
Hoteláci a charitatívne aktivity	14
Darilo sa nám aj v odborných súťažiach	16
Niekoľko postrehov z divadelného predstavenia Punk rock	17
Kreatívny rok ekohotelákov	23
A na záver trochu literatúry:	32
- tip pre knihožrútov	
- zopár slov poézie	
- víťazná poviedka školskej literárnej súťaže	

Prajeme príjemný čitateľský zážitok!

Letom – svetom – ERAZMUS+

(reportáže a zážitky z exkurzií – Holandsko, Portugalsko, Taliansko)

Erasmus +

Naša škola sa opäť zúčastňuje projektu Erasmus, prostredníctvom ktorého sa uskutočňujú výmenné pobyty študentov v celom svete.

Holandsko

Prvou z piatich zastávok bolo Holandsko, kde prišli študenti z Talianska, Portugalska, Španielska a napokon my - Slováci žiaci 2 ročníka - Natália Horváthová, Ema Bečková, Zuzana Staníková, Viktória Humajová a Dominik Kožík.

Cesta bola náročná . Pre niektorých z nás bola zážitkom, keďže sme boli v lietadle prvýkrát. Úspešne sme všetko stihli, let bol bezpečný a pokojný, snáď aj bezproblémový. Z letiska v Düsseldorfe nás vyzdvihol šofér, ktorý nás zviezol do Hornu.

Škola Sint Ursula na prvý pohľad vyzerala veľmi udržovane a vynovene, vnútri však hotové bludisko, ale

všetko bolo nové a typicky holandské - tehlové.

Naše rodiny si nás vyzdvihli priamo zo školského parkoviska a odviezli nás do našich týždňových domovov. Nasledujúce dni sme s našimi rodinami navštívili Maastricht, Volkenburg a Roermond. V každom meste sme mali možnosť vidieť niečo iné - od

vianočných trhov v jaskyni, cez dizajnerský outlet plný drahých a luxusných značiek, po katedrály, kostoly a uličky preplnené ľuďmi.

Samozrejme, sme chodili aj do školy, kde sme v národných skupinách pracovali na projekte na tému Start-upu. Každá skupina mala vymyslieť produkt do školskej jedálne, určiť cenu, nakresliť plán, vymyslieť logo, slogan, všetko potrebné na dobrú propagáciu produktu. Posledný deň sme prezentovali naše nápady pred triedou a pripravili ich v kuchynke. Dostali sme aj možnosť ochutnať všetky produkty, ktoré ostatní vytvorili a musím povedať, že niektoré sa fakt podarili. Najmä posledný deň sa niesol v duchu ukončenia projektov a

prezentovania našich nápadov.

Škola pre nás zorganizovala dva výlety: do nemeckého mesta Aachen a do Amsterdamu. V Aachene sme si prezreli nádherné vianočné trhy, žiariace vianočnou atmosférou, farbami a vôňou najchutnejších jedál. Na záver sme navštívili obrovskú katedrálu s bohatou a zaujímavou históriou. Najviac sme sa všetci tešili do Amsterdamu, pretože je to slávne mesto vyhľadávané turistami s krásnymi tradičnými holandskými stavbami a množstvom

obchodov. Našou prvou zastávkou boli múzeá, nasledoval strašidelný dom, v ktorom bola zobrazená temná stránka histórie Amsterdamu predvádzaná šikovnými hercami. Potom nasledovalo všetkými obľúbené nakupovanie. Vrátili sme sa večer veľmi unavení.

Po náročnom týždni nám v škole pripravili kultúrne popoludnie spojené s oslavami sviatku Sinterklass (Saint Nicholas - Svätý Mikuláš). Čakali nás hry, kvízy a občerstvenie na spríjemnenie posledných spoločných chvíľ.

Posledný deň bol pre mnohých ťažší ako si mysleli, že bude. Takmer všetci plakali, objímali sa a sľubovali si, že sa určite navštívia.

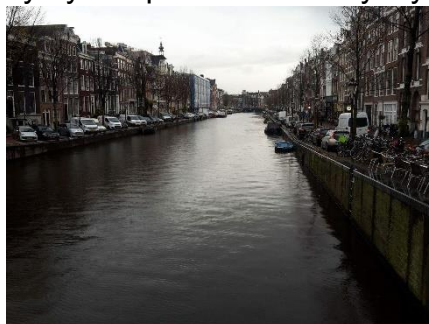
A naše dojmy?

Dominik: Výmena do Holandska bola úžasná aj vďaka rodine v ktorej som býval. Boli to veľmi inteligentní a milí ľudia, ktorí sa o mňa starali ako o vlastného syna. Počas celého týždňa mi varili ich špeciality a naučili ma

mnoho o holandských zvykoch a kultúre. Prvé dni ma zoznámili s najbližšími mestami a ich pamiatkami. Práve kvôli nim som si túto skúsenosť neskutočne užil a zostane v mojom srdci asi na vždy.

Natália: Už na začiatku ma veľmi potešila správa, že práve mňa vybrali do Holandska, keďže som tam ešte nikdy nebola. Cesta aj s príchodom obe ubehli veľmi rýchlo a ani som sa poriadne nenazdala a sedela som za stolom s mojou „novou“ rodinou. Všetci boli milí a snažili sa mi vytvoriť pocit domova, keď sa dalo, vymýšľali pre nás rôzne výlety.

Moja rodina mala tiež psa, čo bolo pre mňa veľké plus, pretože psov milujem.

Dievčatá, s ktorými som trávila väčšinu času boli naozaj zlaté a rozumeli sme si aj keď boli obe odo mňa mladšie. Dúfam, že budem mať raz možnosť sa tam ešte vrátiť a navštíviť všetkých, ktorí mi spríjemňovali týždeň.

Ema: Počas môjho pobytu som mala veľa pocitov. Na začiatku to bol strach z toho, či ma tam príjmu a či sa spolu dohodneme. Deň po príchode sme navštívili Maastricht, tam som zistila, že Laurie ("sestra") sa bojí viac ako ja. Po pár pekne strávených dňoch sttách vystriedala radosť a začala som si uvedomovať, kde vlastne som - ďaleko od Slovenska a domova, v Holandsku. Počas týždňa sme navštívili veľa miest, či už zo školy alebo s rodinou. Veľmi rada som mala večere s rodinou, kde sme sa všetci dobre najedli, porozprávali a zasmiali. Napriek tomu som sa veľmi tešila domov.

Týmto by som sa chcela v mene nás všetkých, ktorí sme dostali možnosť sa zúčastniť tohto projektu prihovoriť

ostatným, pre ktorých táto príležitosť znie zaujímavo - určite chodte do toho a nemajte strach z nových miest a ľudí a nebojte sa neúspechu. Gratulujem tým, ktorí dostanú šancu sa zúčastniť, pretože všetky zážitky a spomienky vám ostanú navždy a ľudia ktorých stretnete sú naozaj jedineční a nezabudnuteľní. N. Horváthová, E. Bečková, D. Kožík II.A

Portugalsko - Braga

Druhá mobilita programu Erasmus+ s názvom EYE Start-up sa uskutočnila v portugalskom meste Braga od 8. do 14. apríla 2018. Na týždňový výmenný pobyt sme vybrali študentov druhého ročníka Gabriela Blažejová, Karin Beráková, Natália

Mramúchová, Jasmína Matúšová a Samuel Benkovský.

Prvou úlohou, ešte pred samotným vycestovaním, bolo vymyslieť oficiálne logo dvojročného programu. Spomedzi piatich zúčastnených škôl z Portugalska, Španielska, Sicílie a Holandska, logo slovenských študentov zvíťazilo prvý deň v spoločnom hlasovaní a stalo sa oficiálnym logom programu. Druhá úloha, ktorú si študenti pripravili bol vlastný start-up: ich úlohou bolo nájsť problém a vymyslieť naň vhodné riešenie.

Počas piatich dní pobytu v škole, študenti pracovali v medzinárodných tímoch a spolu vymýšľali čo najlepší start-up, na ktorý hľadali riešenie.

Druhá mobilita bola zameraná

najmä na marketing a PR. Študenti mali taktiež možnosť vypočuť si prednášku mladého a úspešného portugalského start-upistu. Finálnou úlohou bolo predstavenie start-upov vo forme prezentácie, ktorá obsahovala: problém, riešenie, logo, motto, cieľovú skupinu, marketing, reklamu, rozpočet a vysvetlenie spôsobu spolupráce metódou Scrum. Študenti sa po celý čas zdokonaľovali nielen v angličtine a ekonomickej sfére, ale objavovali navzájom kultúrne rozdiely. Na záver pobytu študenti vytvorili krátke videá a zhodnotili svoj týždeň v Brage.

Okrem práce na projektoch, sme absolvovali audienciu u primátora mesta, celodenný avšak upršaný výlet do mesta Porto, výlet na futbalový štadión a do múzea v Brage a športové aktivity. Študenti svoj voľný čas trávil v meste so zahraničnými kamarátmi a s rodinami, v ktorých boli ubytovaní. Posledný deň ich čakala rozlúčková párty, ktorú im prichystala hosťovská škola spolu s rodičmi.

Piešťany v Lago di garda

Naša škola spolu so školami z Čadce a Dolného Kubína mala možnosť stráviť týždeň na Lago di garda v Taliansku .

O tento projekt sa postaral taliansky región Lombardia, vďaka ktorému mohol študent Andrej Šulka z III.D v sprievode pani profesorky Bernátovej spoznať okolité mestá, ich kultúru , tradície a gastronómiu . Každý deň bol pripravený bohatý a zaujímavý program . Videli sme niekoľko nádherných miest ako Limone, Saló , Sirmione alebo Garda.

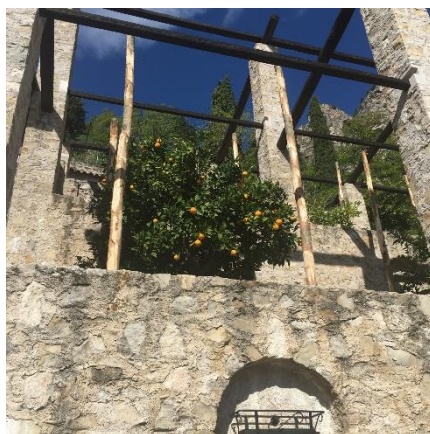

V meste Limone sme videli, ako sa pestujú citróny a pomaranče, prechádzali sme sa uličkami rozvoniavajúcimi vôňou citrusov a na každom rohu bol stánok so suvenírmý s tematikou citrónov . Odtiaľ sme išli do malej dedinky

Tremosine kde nás vo veľmi zaujímavej a príjemnej

reštaurácii čakal chutný obed . Reštaurácia bola zaujímavá hlavne v tom, že keď sme sedeli na terase, pod nami bola skoro stometrová priepasť a výhľad na celé jazero bol úchvatný.

Konečne sme ochutnali taliansku kuchyňu! Ich typickým zvykom je, že na rozdiel od nás nejedia polievky, ale predjedlá . Spočiatku som ani netušil, že konzumujem iba "predjedlo", keďže porcia bola nozaj veľká. Domáci nám však vysvetlili, že veľká porcia je pripravená z veľmi kvalitných surovín, ktoré sú aj ľahko

stráviteľné. Ochutnali sme pizzu a cestoviny, veľmi typické pre Talianov a ich kuchyňu.

Ďalší deň sme našťivili agnetúru v Garda, vďaka ktorej sa zrealizoval celý projekt a vysvetlili nám jeho zámer - prilákať do ich oblasti viac mladých ľudí. Zaujímavá bola pre nás v Garda výrobnia olivového oleja, kde vyrábajú aj rôzne druhy marmelád, ktoré sme mohli ochutnať.

O histórii a osudoch francúzskych básnikov sme sa dozvedeli v Gardione Riviera. Potom sme išli ako správni hoteláci na prehliadku veľmi luxusného Grand hotela. Mali sme česť obedovať tu a vidieť ich dokonalý servis. Popoludnie sme stávil na ochutnávke vín , syrov a zmrzlín typických pre túto oblasť.

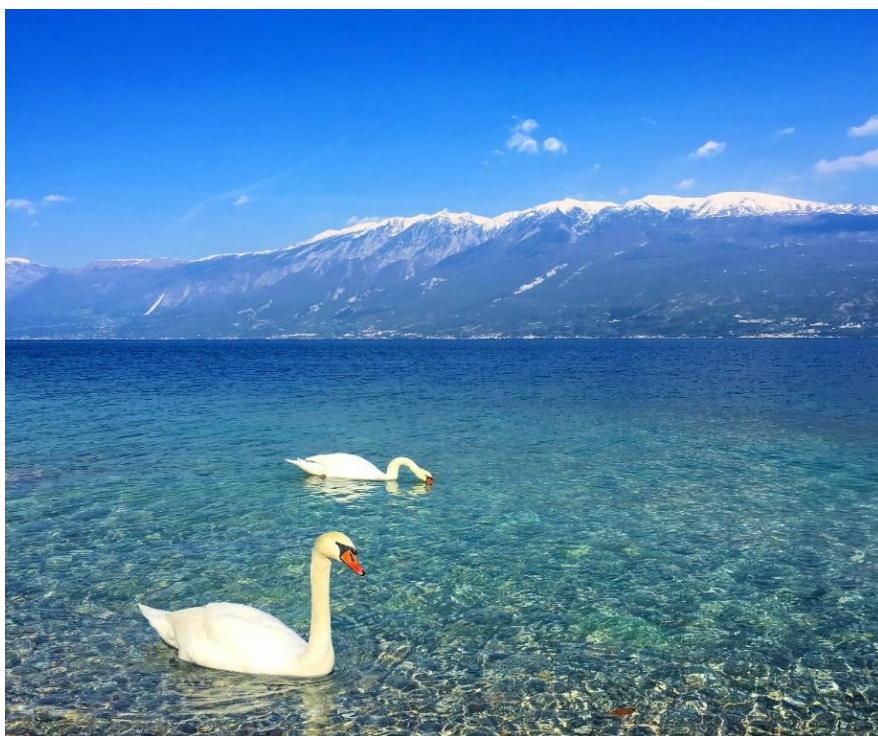
Naše ďalšie kroky smerovali do mesta Sirmione. A počas celého dňa sme ochutnávali a naše chuťové poháriky

pracovali veľmi intenzívne – obrovská zmrzlina, kúpeľný hotel a v ňom luxusný obeda a

talianske lasagne , rissoto či tiramisu. Náš program vo večerných hodinách završila showcooking s Carlom Brescianim.

V nasledujúci deň nás čakala 10 km dlhá pešia turistická trasa , ktorú sme završili ochutnávkou olív, olivových výrobkov a v Soiano Del Lago nám opäť ukázali výrobu olivového oleja. Celý týždeň sme završili horskou cyklistikou, ktorá nám po toľkých degustáciách dala veru riadne zabrať. Celý pobyt bol pre mňa nesmierne prínosný – získal som množstvo nových a zaujímavých skúseností a netradičných zážitkov. Každému vrelo odporúčam navštíviť mesta Lago di garda,

pokochať sa jeho krásami, pamiatkami, čarovnou prírodou a chutnou gastronómiou.

Gastro Vianoce 2017

Ako aj pominulé roky, tak aj tento rok sa po ročnej pauze na škole konalo tradičné slávnostné vianočné Gastro.

Táto udalosť uchvátila všetkých žiakov na našej škole. Všetci z nás chceli ukázať svoje zručnosti a nadanie širokej verejnosti i budúcim žiakom našej školy. Žiaci počas dvoch dní prezentovali, čo sa v škole naučili. Každý sa zapojil do prípravy. Žiaci prvého ročníka pomáhali starším žiakom pri príprave jednotlivých stredísk či pri predpríprave jedál a nápojov. Druháci pripravili skvelý punč, palacinky či wafle. Tretiaci a štvrtáci sa zapotili pri tvorbe slávnostných vianočných či

novoročných tabúl a taktiež mali strediská. Pre niektorých piatakov boli Gastro Vianoce 2017 zároveň maturitnou skúškou. Triedy sa premenili rôzne strediská -od kaviarní, cez nemeckú reštauráciu až po cukrárne, čokoládovňu, vináreň a veľký úspech mala pekáreň s ponukou čerstvých domácich buchiet a koláčov. Ponuka jedál a nápojov bola veľmi pestrá a rôznorodá.

Počas Gastra sa konal aj deň otvorených dverí. Piataci sprevádzali budúcich spolužiakov po škole, ukazovali im učebne, hovorili im o možnostiach, ktoré im naša škola ponúka, a formou prezentácie, ktorú si pripravila pani profesorka Urbanová,

podrobnejšie doplnili informácie o štúdiu na našej škole. Tento rok boli Gastro Vianoce skutočne veľkolepé. Ďakujeme vedeniu, všetkým profesorom a hlavne všetkým žiakom za aktívnu účasť na príprave i priebehu Gastra Vianoc 2017.

Martina Fischerová V.A

Príprava tradičných domácich šúľancov

Príprava voňavých palacieniek vo Francúzskej uličke.

Cukráreň, v ktorej ste mohli ochutnať vynikajúci čučoriedkový cheesecake

Mohli ste degustovať výborné miešané nápoje

Naše dievčence pre vás pripravovali chrumkavé wafle s ovocím a šľahačkou

Druháci predávali vianočný punč

Pod vedením pani profesorky Kolárikovej žiaci spolu s detičkami vyfarbovali a pozerali rozprávky.

Pani profesorka Urbanová informuje žiakov ZŠ o našej škole

Lyžiarsky výcvik 2018

Ako všetci prváci sme i my študenti 1.B triedy absolvovali lyžiarsky výcvik. Odchádzali sme 25.februára a cieľ našej cesty bol jasný - Veľká Rača Oščadnica. Hneď v nedeľu sme sa rozlyžovali na menšom svahu. V pondelok ráno nás vyučujúci a rozdelili do skupín, v ktorých lyžovali sme počas celého týždňa. V pondelok a utorok sme lyžovali celý deň – doobeda i poobede. V stredu sme mali odpočinkový deň a niektorí z nás sme išli do kade s horúcou vodou, nachádzajúcou sa pred našou chatou. Vo štvrtok sa

pánom profesorom podarila vybaviť jazdu na bobovej dráhe, ktorú sme si nesmierne užili. V piatok sme odchádzali domov, a tak sme si posledné rozlúčkové lyžovanie užili už len dopoludnia. Potom rýchlo sa pobaliť, naobedovať a spoločný veselo – smutný odchod domov.

Paulína Bačová I.B

I keď svietilo krásne slniečko, mali sme veľkú zimu (pocitovaná každý deň asi - 25 stupňov Celzia). No

napriek zime, sme si tento lyžiarsky výcvik moc užili a máme naň veľmi pekné spomienky.

Aj my prispievame malým dielikom k lepšiemu životu

(naš tohtoročný príspevok k celoslovenským charitatívnym akciám)

Noc nádejí

Dňa 4. novembra 2017 sa na Bratislavskom hrade organizoval 8. ročník benefičného galavečera nadácie Kvapka nádeje s názvom Noc nádejí. Konal sa v priestoroch Zimnej jazdiarne Bratislavského hradu, V programe vystúpili

viaceré popredné slovenské osobnosti spoločenského a umeleckého života. Ich vystúpenia boli sprevádzané symfonickým orchestrom a moderátori programu boli Jarmila Lajčáková, Juraj Bača, Karin Majtánová a Michal Slanička. Z popredných osobností sa charitatívneho programu zúčastnili osobnosti ako Mirka Partlová, Daniela Hantuchová, Filip Túma alebo Nela Pocisková. V priamom prenose po

prvýkrát vystúpili z anonymity tí, ktorí zachránili život – darcovia a tí, ktorých život bol zachránený – onkologickí pacienti.

Hotelová akadémia
Ľudovíta Wintera

v Piešťanoch a jej žiaci štvrtého a piateho ročníka organizovali slávnostnú recepciu po galavečere. Bolo pre nás veľkou čťou prevziať túto prestíž a ukázať to najlepšie z nás. Táto recepcia, ktorá bola pod záštitou Ing. Anny Petroffovej, Mgr. Evy Bernátovej, a Mgr. Milana Elčíka a bola na veľmi vysokej úrovni. Aj keď to bolo veľmi náročné podujatie, snažili sme sa zo seba dať to najlepšie, opadla recepcia podľa našich predstáv. Bolo nám čťou že sme aj my, hoteláci,

mohli byť maličkým dielikom skladačky aprispieť aspoň malou kvapôčkou ku šťastiu onkologicky chorých detí.

Patrícia Pullmanová V.A

Dni nezábudiek 2017

Liga za duševné zdravie organizovala už po 14-krát na území SR zbierku pod názvom "DNI NEZÁBUDIEK". Pripojili sme sa aj my. Žiaci 2. D triedy Humajová Viktória, Nečníková Denisa, Janíček Matej pripravili reláciu do školského rozhlasu, ale aj rozdávaním nezábudiek a letáčikov vyzbierali 122,00 €.

Cieľ zbierky: peniaze budú použité na Podporu siete starostlivosti o ľudí s duševnými ochoreniami a ich sociálneho začlenenia a to najmä na podporu rehabilitačných stredísk, podporu chránených dielní a podporu projektov pre ľudí s problémami duševného zdravia.

Úprimne ďakujeme uvedeným študentom, ale aj všetkým, ktorí prispeli na túto zbierku.

združenia i výskum v oblasti liečby onkologických ochorení.

Pripnutím žltého kvietku v Deň narcisov vysielame onkologickým pacientom odkaz, že nie sú vo svojom ochorení sami, že ich boj sa týka nás všetkých a že majú našu podporu.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa svojim príspevkom a pripnutím žltého narcisu k tejto akcii pripojili.

Deň narcisov 2018

Naša škola sa aj tento rok aktívne pripojila s charitatívnej akcii Deň narcisov.

Deň narcisov je jedinečná verejno-prospešná zbierka Ligy proti rakovine a tento rok sa konala už po 22-krát. Ulice miest a obcí v jediný deň v roku – tentokrát 13. apríla 2018 - zaplavili žlté narcisy. Každý, kto si narcis pripne na svoj odev, vyjadrí týmto gestom podporu a spolupatričnosť s tými, ktorí bojujú s rakovinou. Vhodením dobrovoľného príspevku do pokladničky

dobrovoľníkov Dňa narcisov zároveň pomôžete vyzbierať finančné prostriedky na konkrétnu praktickú pomoc onkologickým pacientom a ich rodinám na celom Slovensku.

Liga proti rakovine počas celého roka pripravuje projekty a programy, ktorými pomáha pacientom v ich konkrétnych problémoch, situáciách a výzvach. Okrem toho sa stará o prevenciu a informovanosť celej verejnosti, podporuje

zdravotnícke zariadenia, nemocnice, iné občianske

Darilo sa nám aj v odborných súťažiach

Piešťanský pohár tento rok putoval do Bzenca

27. marca 2018 sa na našej škole uskutočnil 2. ročník celoslovenskej odbornej súťaže Piešťanský pohár Ľudovíta Wintera. druhého ročníka celoslovenskej súťaže Piešťanský pohár Ľudovíta Wintera.

Súťaž mala aj medzinárodné zastúpenie – spriatelené stredné školy z Českej republiky - Střední škola gastronomie, hotelnictví a lesnictví zo Bzenca a AHOL - Střední škola gastronomie, turizmu a lázeňství z Ostravy

Víno, káva, čaj, – nápoje, ktoré majú takmer 3000-ročnú tradíciu a stali sa symbolmi pohostinnosti a úcty, spolu s neodolateľnou a lahodnou chuťou čokolády. Sú našimi spoločníkmi v rušných i pokojných chvíľach života, pri stretnutí s priateľmi. Preto práve víno, čokoláda, čaj a káva tvoria štyri súťažné disciplíny putovného Piešťanského pohára - súťaže **Mladý somelier**, **Junior chocolatier**, **Junior Tea tender**, **Slovak barista cup Junior**.

Odbornými garantmi týchto súťaží boli: pán prof. Fedor Malík - garant súťaže Mladý somelier, pán **Karol Stýblo** - garant súťaže Junior chocolatier, slečna **Barbora Ondejčíková** - odborný garant súťaže Junior Tea Tender z Čajovne dobrých ľudí v Nitre a pán **Oldřich Holíš** - garant súťaže Slovak barista cup Junior.

Jednotlivé súťažné disciplíny prebiehali v príjemnej, ale vysoko odbornej atmosfére a všetci i sa usilovali predviesť svoje profesionálne vedomosti a zručnosti v somelierstve – 12 súťažiach, čokolatierstve – 8

súťažiach, baristike – 30 súťažiach, či pri príprave čaju – 8 účastníkov súťaže.

Každý zo súťažiach si zaslúži uznanie, pretože už samotná účasť na súťaži je výsledkom tvrdej práce, trpezlivej prípravy,

vynaloženého úsilia a snahy študentov a ich pedagógov. Veľmi úspešne si v súťažných disciplínach počínal aj naši zástupcovia a dosiahli výborné umiestnenia:

SLOVAK BARISTA CUP Junior 2018: 2. miesto: Ján Fuksa II.C

MLADÝ SOMELIÉR 2018: 3. miesto: Jakub Michalec III.B

TEA TENDER Junior 2018: 1. miesto: Matej Janiček II.D

JUNIOR CHOCOLATIER 2018: 3. miesto: Richard Miklovič II.D

Putovný pohár tento rok zmenil majiteľa – domov si ho odnášalo súťažné družstvo žiakov a pedagógov zo Střední školy

gastronomie, lázeňství a lesnictví Bzenec.

Ďakujeme všetkým za účasť a tešíme sa na budúci ročník súťaže o Putovný pohár Ľudovíta Wintera v Piešťanoch.

Niekoľko postrehov o divadelnom predstavení PUNK ROCK

21. februára 2018 sme sa zúčastnili na Novej scéne v Bratislave divadelného predstavenia Punk rock.

Autorom tejto hry je anglický dramatik Simon Stephens a hra mala premiéru v r. 2009 v Londýne. Inšpiráciou k napísaniu hry bola strelba na strednej škole v americkom Colorade v r. 1999, kde dvaja tínedžeri zastrelili 13 ľudí. Hra

zachytáva príbeh siedmich sedemnásťročných spolužiakov z jednej triedy, ktorí sa pravidelne stretávajú v školskej knižnici. Autor neskreslene zobrazil správanie sa dnešnej mládeže - šikanovanie, krutosť, cynizmus, vzájomné nepochopenie, stres, rivalitu, závisť. Poukazuje na nedostatok citu a pochopenia zo strany rodičov. Záver hry je

šokujúci - plný agresivity a násillia. Hra bola doplnená punk rockovou hudbou, ktorá je vyjadrením vzdoru a hnevu mladých.

Predstavenie študentov zaujalo svojou témou, pravdivosťou a spontánnosťou, úprimnosťou a priviedlo ich k zamysleniu sa nad súčasným svetom, nad jeho morálnymi hodnotami.

Odpovede žiakov na niekoľko nami položených otázok:

1. Ako sa prejavila krutosť, násillie a cynickosť v správaní postáv?

L. , 1. ročník: Postavy si ubližovali navzájom, často sa slovne napádali a hádali sa.

Saša 2, 1. ročník: Boli zlí k ostatným, ale zároveň aj sami k sebe. Robili si navzájom zle a nepomáhali si. Mysleli len na seba a nezaujímal sa o to, či je ich správanie vhodné pre ich okolie.

Vlado, 1. ročník: Krutosť v správaní postáv sa prejavila tak, že nikto sa nezaujímal o nikoho, všetci hľadeli len na seba. Postavy (resp. len jedna postava) sa prejavovala násillím, lebo on sám znášal utrpenie. Problémy v rodine alebo v inom prostredí ho naviedli na to, aby aj on niekomu ubližoval, a tak si v podstate kompenzoval svoje utrpenie.

Ľubica, 1. ročník: Prejavila sa tým, že do triedy prišla nová spolužiačka menom Lilly, zmenili sa ich doterajšie vzťahy a staré priateľstvá boli vystavené skúške, rástlo napätie v skupine.

Gabriela, 2. ročník: Prejavila sa v urážkach, výsmechu, panovala neúcta k sebe navzájom.

Kristína, 2. ročník: Bennet bol povrchný, vyvyšoval sa pred Chadwickom, plul mu do tváre, donútil Tanyu, aby namaľovala Chadwickovi pery rúžom. Kričal na všetkých.

2. Postrehli ste v správaní niektorej z postáv prejavy šikanovania? Kto sa jej dokázal vzoprieť?

L. 1. ročník: Bennet bol ten, ktorý šikanoval ostatných. Najviac šikanoval Čedvika, no práve ten sa mu dokázal nakoniec vzoprieť. Myslím si, že to dokázal najmä kvôli hnevu, ktorý sa v ňom zhromaždil z predošlých incidentov.

Saša 2, 1. ročník: Pre mňa bol určite najväčším šikanátorom Bennet Francis. Myslím si, že sa mu v podstate nikto nedokázal úplne vzoprieť. Všetci ho len trpeli a nechali sa ním manipulovať. Nakoniec to William už nedokázal ďalej trpieť, tak sa určitým spôsobom zbláznil.

Adam, 3. ročník: Bennet bol hlavným šikanátorom, proti ktorému sa dokázala vzoprieť iba jeho najväčšia obeť Chadwick.

Alexandra, 1. ročník: Bennet šikanoval svojich spolužiakov, aj dievčatá, bol krutý a všetci sa ho báli. Tanya sa mu snažila dohovárať, ale aj tak pokračoval v šikanovaní.

Adrián, 3. ročník: Bennet nadmerne šikanoval Chadwicka. Podľa mňa si Bennet iba kompenzoval na ňom nejaké problémy alebo skôr ventiloval svoj smútok a to, že sa snažil byť drsný - pritom bol mamin maznáčik. Chadwick sa mu dokázal vzoprieť a vyzeralo to, akoby sa psychicky pritom zrútil, lebo začal vykrikovať, ako sa rútime do záhuby a pod. Vyzeral pritom ako šialenec, ale vzoprel sa svojmu agresorovi.

3. Akým spôsobom by ste riešili správanie vami vybranej postavy?

Viktor, 2. ročník: Bennetovi sa mali vzoprieť všetci, povedať mu svoj názor na jeho konanie, Mali sa jeden druhého zastáť alebo to povedať jeho rodičom, ktorých sa očividne bál.

L. , 1. ročník: Všimla som si správanie Lily, ktorá si pálila ruky kvôli jej problémom v rodine. Nemyslím si, že sebapoškodzovanie je cesta k vyriešeniu nejakého problému. Na jej mieste by som sa s niekým porozprávala a to, že jej pálenie rúk pripadalo uvoľňujúce...no ja by som sa radšej išla prejsť niekde do lesa a prijať pozitívnu energiu z prírody.

Saša 2, 1. ročník: Určite by som o tom dala vedieť napríklad učiteľom, jeho rodičom alebo svojim rodičom. Sama by som mu asi pomôcť nevedela, pretože bol až príliš agresívny. Podľa mňa v takomto prípade už potreboval pomoc odborníka.

Vlado, 1. ročník: Snažil by som sa s ním trochu zoznámiť a zbližiť sa, a zistiť jeho motívy k tejto činnosti, pretože nikto nerobí nič len tak. Musí mať nejaký vážnejší dôvod alebo motív, prečo ubližuje iným ľuďom.

Vladimíra 3. ročník: Snažila by som sa Bennetovi dohovoriť, že ubližovať ľuďom je zlé. A aj keď si so všetkými nerozumieme, musíme ich rešpektovať a nie šikanovať.

Ľubica, 1. ročník: Vybrala som si Chadwicka. Riešila by som to rozhovorom s niekým a porozprávala sa s ním o šikanovaní spolužiaka. Snažila by som sa to netajiť. Povedala by som to triednej učiteľke, bola by som mu oporou, ochraňovala ho. Snažila by som sa, aby nebol sám.

Terézia, 1. ročník: Ak by Bennet nereagoval ani na rozhovor so mnou, skúsila by som o probléme informovať dospelú osobu (učiteľa, rodiča, políciu...).

Kristína, 2.ročník: Bennetovo správanie by som začala riešiť hlavne v rodine. Pravdepodobne mal doma problémy a vybíjal si zlosť v škole. Snažila by som sa nájsť príčinu a následne by som sa mu skúsila pomôcť. Ale najlepšie riešenie by bol asi psychológ.

4. Zhodnotte správanie Williama.

a) Aký bol jeho vzťah k Lilly?

L., 1. ročník: Williamovi sa Lily naozaj veľmi páčila, a tak sa jej snažil so všetkým pomôcť, bol starostlivý, pre Lily až niekedy otravný. Snažil sa márne, lebo Lily ho nakoniec aj tak odmietla.

Vlado, 1. ročník: William sa na Lily veľmi citovo naviazal a zamiloval sa do nej. Videl v nej, že je mu podobná a že aj on sa páči jej.

Natália, 3. ročník:

Podľa môjho názoru Lily nemiloval úprimne, páčila sa mu iba predstava o nej, niečoho, čo môže vlastniť a bude sa mu podriaďovať. No ona bola jedinečná osobnosť a nestála o jeho priateľstvo ani vzťah, čo ho po čase začalo rozčuľovať.

b) Prečo využíva lož vo svojom konaní?

L. 1. ročník: Hral sa na chudáčika, lebo si myslel, že Lily s ním začne chodiť z ľútosťi.

Saša, 1. ročník: Možno aby sa cítil lepšie a aby ho ostatní ľutovali a chceli mu pomôcť. Ale oni takí neboli, pretože mu nehovorili pravdu a bolo im to jedno.

Vlado 1. ročník: Myslím že klamal preto, aby ho niekto aspoň trochu ľutoval a zároveň sa mu nepáčil jeho život.

Ema 1. ročník: Chcel zapôsobiť na city Lily a svojich spolužiakov.

Natália, 3. ročník: Nedokáže zaujať svojím pravým ja, preto si zvolí cestu klamstva, aby pritiahol pozornosť ostatných, aby si ho priatelia všímali a páčilo sa mu, keď ho ľudia ľutovali, pretože zrejme sa mu nedostávalo dostatočne veľa pozornosti v minulosti.

c) Obracia sa na niekoho so žiadosťou o pomoc?

L., 1. ročník: So žiadosťou o pomoc sa obrátil na Chadwicka, ktorý mu ale nepomohol.

Saša 2, 1. ročník: Ku koncu sa obrátil s prosbou o pomoc k Chadwickovi, ale ten sa mu nesnažil pomôcť a nechal ho tak vo svojich problémoch. Ignoroval jeho smútok.

Vlado, 1. ročník: William nedáva priamo najavo, že potrebuje pomoc, no z jeho konania a správania sa bolo jasne vidieť, že o pomoc priam kričí.

Monika, 1. ročník: Nenápadne k Lily, no nebola dostatočne empatická, aby ho pochopila.

Alexandra, 1. ročník: Nie, nič nikomu nepovie, nikomu sa nestáažuje. O svojich problémoch sa nikomu nezdôveruje, len ticho trpí.

d) Čo ho vedie k tomu, aby vošiel do knižnice so zbraňou a strieľal?

L. 1. ročník: Jeho osobné problémy mu prerástli cez hlavu, ako aj problémy ľudí okolo neho. Podľa mňa to bol naňho strašný psychický nátlak, ktorý nezvládol. Určite to bolo aj jeho povahou. Bol totiž veľmi empatický, takže ho trápili aj problémy iných ľudí. Samozrejme, bol aj psychicky labilnejší než ostatní. Smrť jeho obľúbeného profesora a odmietnutie Lily ho úplne zruinovali.

Saša, 1. ročník: Chcel aby všetci vedeli, ako sa cíti a čo prežíva. A taktiež chcel, aby zaplatili za svoje činy. No myslím si, že nemusel ísť na to týmto spôsobom.

Saša 2, 1. ročník: Keďže sa nemal s kým porozprávať o svojich pocitoch, všetko sa v ňom nahromadilo a prenieslo sa to do fyzického násilia. Nikto ho nechápal a nesnažili sa mu pomôcť. Nikto sa oňho nezaujímal. Nemal okolo seba ľudí, ktorí by sa ho snažili chápať a ktorým by mohol dôverovať.

Vlado 1. ročník: Nahnevalo ho to, ako sa k sebe ostatní správajú, akí sú zameraní len na seba a ako kruto sa vedú postaviť k priateľom. Zároveň tak chcel upútať pozornosť na seba a dať najavo, že aj on má city a emócie. Bohužiaľ to nebol najideálnejší spôsob.

Monika 1. ročník: Hádky s Lilly, problémy v rodine. Zistil, že Lilly chodí s Nicolasom, psychické problémy zo všetkého čo sa mu prihodilo.

Natália, 3. ročník: Psychické problémy, zúfalstvo, pocit, že musí situáciu vyhrotiť a dramtizovaním situácie pritiahne želanú pozornosť na svoju osobu. Chcel na seba jednoducho upútať pozornosť.

e) Myslíte si, že mohol niekto zabrániť jeho konaniu? Ako?

Saša 2, 1. ročník: Určite mu niekto z jeho spolužiakov mohol pomôcť. Keby už napríklad na začiatku nedovolili Bennetovi, aby ostatných šikanoval alebo keby si Williamove pocity niekto vypočul a poradil mu.

Vlado 1. ročník: Jeho konaniu mohli zabrániť všetci v jeho okolí. Stačila by chvíľa konverzácie o tom, čo má nové, čo ho trápi a ako sa má. Zároveň sa k nemu mohli chovať trochu citlivejšie a nie ako k zvieraťu.

Vladimíra 3. ročník: Myslím si, že ak by Lilly vedela, ako zle je na tom so psychikou, vedela by mu pomôcť. Ona netušila, že taký milý chalan môže spraviť niečo náselné.

Aneta, 3. ročník: Jeho chovaniu mohli zabrániť i jeho priatelia, ak by sa zaujímali o to, ako mu je a ako sa cíti, a nie len ho odsudzovali, pretože nevedeli, prečo koná tak ako koná.

Miriam, 3. ročník: Podľa mňa tomu mohla zabrániť jeho rodina a kamaráti, keby sa oňho viac zaujímali a rozprávali o tom, čo ho trápi.

Tinková, 2. ročník: Jeho kamaráti tým, že by ho počúvali a správali sa k nemu s rešpektom, a hlavne Lily, ktorú ľúbil, a ona mu city neopätovala aj napriek tomu, že o nich vedela. Poznala jeho trápenia a nepomohla mu.

5. Ktoré momenty vás zaujali a ktoré vydesili?

Dominik, 2. ročník: Zaujal ma Chadwickov monológ o súčasnom svete, Williamov monológ v psychiatrickej liečebni, tiež Bennetov strach z mamy.

Nika, 4. ročník: Zaujalo ma, ako dokážu byť ľudia nevšímaví k svojmu okoliu, ako dokážu byť neempatickí. Zaskočilo ma, akí sú mnohí slepí zo svojej vôle, pričom bolo viac možností, ako pomôcť Williamovi alebo Chadwickovi. Za obrovským ľudským egom sa skrýva aj kúsok ľudskosti, no treba odhodiť hrdosť a pomáhať. Toto študentom chýbalo, boli nevšímaví.

L., 1. ročník: Zaujal ma moment, keď sa Chadwick vzoprel Bennetovi. To ma naozaj milo prekvapilo.

Saša 2, 1. ročník: Zaujalo ma prehnané, ale zároveň výstižné zobrazenie správania mladých ľudí po celú dobu predstavenia. Ale určite viac vecí ma v tejto hre vydesilo, ako zaujalo. Ako napríklad šikanovanie v takejto fyzickej podobe alebo ku koncu tie výstrely. Bolo to celkom depresívne a desivé.

Katka, 1. ročník: Prekvapilo ma, ako sa dá zájsť príďaleko v situácii, keď William vystrieľal skoro všetkých svojich priateľov (spolužiakov). Zo začiatku vyzeralo všetko ok, a zrazu sa William premenil na zlého vraha. A zaujala ma celá hra, ako ju vedeli herci zahrať (jasné, je to ich povinnosť, teda ich talent, s ktorým sa narodili), ale najviac ma fascinoval William, ako vedel svoju postavu stvárniť, zahrať.

Timea, 1. ročník: Mňa veľmi zaujalo to, že práve William vybuchol, a nie Chadwick, keďže jeho celý čas šikanovali. Veľmi ma vydesilo, keď Bennet vybuchol na Tanyu, ale aj výstrely.

Alexandra, 1. ročník: Vydesil ma výstrel zo zbrane. Zaujali ma Bennetonove dve tváre. Keď prišla Bennetova sestra, bol úplne iný, milý, vystrašený, ale v škole sa správal úplne opačne. Bolo zaujímavé, ako človek dokáže rýchlo zmeniť správanie. Chcela by som ho vidieť, ako by sa správal v domácom prostredí. Možno to, ako sa správal, bola chyba jeho rodičov. Buď ho zle vychovali alebo mu boli zlým príkladom. A on si svoje problémy vybíjal na spolužiakoch. No v skutočnosti nebol taký krutý, len jeho problémy neboli pochopené a vypočuté.

Adrián, 3. ročník: Veľmi ma zaujalo emocionálne zrútenie Chadwicka a jeho hysterické vystupovanie v tej chvíli. A vydesil ma moment, keď prišiel William so zbraňou.

Aneta, 3. ročník: Zaujal ma moment, keď sa Chadwick postavil tyranovi Benettovi, pretože malý nenápadný človek, ktorý to mal doma ťažké, to mal proti Benettovi, ktorý mal každého pod palcom a všetkých utláčal, veľmi ťažké. No dokázal aspoň raz vyjadriť svoj názor a zastat sa samého seba i jeho priateľov. Vydesil ma moment streľby, pretože to bolo nečakané, vtedy sa situácia naozaj vyhrotila a už bolo jasné, že nie je cesty späť.

Natália, 3. ročník: Zaujal i vydesil má súčasne ten istý moment, a to bol monológ Williama na sedení s psychiatrom. Zaujal ma tým, že hoci bol William v obrovskom probléme, mal na svedomí životy mladých ľudí a zničil si budúcnosť, napriek tomu zo začiatku hovoril pokojne a vyrovnane. Dokonca sa i smial. Vydesil ma moment zlomu, keď stratil kontrolu a začal po psychiatrovi kričať. Bol nepríčetný a všetko sa zmenilo v zlomku sekundy. Myslím, že to malo symbolizovať krehkosť ľudskej psychiky, hlavne mladých ľudí, na ktorú sa snažila hra poukázať. Zaujala ma dobrým hereckým výkonom, no i krutým a pravdivým príbehom.

Miriam, 3. ročník: Veľmi ma zaujal moment, keď sa Chadwick postavil Benettovi. Obdivovala som ho, ako všetky tie útoky od Benetta zvláda. Vydesilo ma, keď Benett rozkázal svojej priateľke Cissy, aby Chadwickovi namaľovala pery rúžom a aby ho pobozkala, a najhoršia scéna bola nečakaná streľba v knižnici.

6. So správaním ktorej postavy ste sa stotožnili? Zdôvodnite.

Nika, 4. ročník: Nerozhodla som sa pre jednotlivú postavu, ale v každom z nás sa skrýva kus charakteru každej z postáv a z týchto malých celkov vytvoríme charakter súčasného človeka.

Každý má v sebe kúsok Williama – má pocit, že sme spoločnosťou nedocenení, túži po opätovaní lásky tej správnej osoby, potrebujeme pri sebe toho druhého, s kým budeme zdieľať radosti a starosti. Každý z nás má aj charakter Lily – potrebujeme stabilné zázemie, nechceme neustále životné zmeny, pretože s odstupom času sa staneme neistými, každý cítime bolesť, len ju nevyjadrujeme navonok. Každý z nás má v sebe kúsok Benneta – sme citliví, slabí, bojíme sa neúspechu, preto sme bojazliví a negatívni, a obrníme sa silným

pancierom a postojom k nášmu okoliu.

Ľudská osobnosť obsahuje nespočetne veľa spôsobov vyjadrenia svojich pocitov. Záleží len na nás, ako sa v danej situácii zachováme.

Dominik, 2. ročník: Stotožnil som sa s Williamom. Viem sa vžiť do jeho pocitov, ale nikdy by som nedokázal spraviť to, čo on. Som rovnako empatický ako on, a keď sme sa presťahovali do iného mesta, tiež som o sebe klamal, len aby som zapadol. Tiež nemám okolo seba veľa dobrých kamarátov, odmietli ma dievčatá, ale nikdy by som neurobil to, čo on. Rovnako som prešiel obdobím depresí a nátlakov okolia. Jeho ťažký život skolil, mňa prekážky a pády posilňujú a posúvajú vpred. V tom sa od neho odlišujem.

Saša 2, 1. ročník: Nestotožnila som sa so správaním žiadnej osoby. Ani jedna osoba sa nepokúsila zabrániť šikane alebo pomôcť Williamovi, alebo ostatným. Všetci len ignorovali realitu. Určite by som sa v takýchto prípadoch zachovala inak.

Katka, 1. ročník: So žiadnou, pretože ja sama by som nevedela, ako by som sa v danej situácii zachovala, keď beriem do úvahy ten výstrel. Ale asi som sa stotožnila s postavou Tanye, lebo ja som typ človeka, ktorý sa chce naučiť niečo nové, a aj sa viem vcítiť do kože svojich spolužiakov.

Timea, 1. ročník: Ja sa nestotožňujem so správaním žiadnej postavy, lebo v každej bolo niečo, čo sa mi nepáčilo alebo by som sa tak nezachovala.

Vladimíra, 3. ročník: S Tanyou – pretože bola múdra a veľmi bláznivá a keď Bennet šikanoval Chadwicka, tak mu viackrát povedala, aby prestal.

Miriam, 3. ročník: Najviac sa mi páčila postava Tanye. Zastala sa Chadwicka pred Bennetom. Nikoho nešikanovala, správala sa normálne.

Kreatívny rok ekohotelákov

Niektoré udalosti a úlohy, ktoré nám život prináša, je dobré chápať ako výzvy. Ich zdolávanie nás formuje, učí prekonávať nástrahy a vystúpiť zo zóny komfortu. V Strome života pripravujú výzvy, určené aj pre všetkých environmentálne zmýšľajúcich ekohotelákov.

Tí z Vás, ktorí ste sa zapojili do predchádzajúcich činností mi určite dáte za pravdu, že ich realizácia vo Vás zanechala pozitívnu stopu. Ich naplnenie okrem množstva zábavy, zanecháva príjemný pocit, ktorý sa dostaví vždy, keď urobíme niečo, čo je všeobecne prospešné. Prezentácie fotografií z plnenia týchto výziev, ako aj mená víhercov a zúčastnených ekohotelákov nájdete v nasledujúcich príspevkoch. Víhercom a oceneným blahoželáme!

Aktuálna výzva, ktorú stále môžete zrealizovať a naštartovať tak zmenu svojej osobnosti:

"Bud' príkladom múdreho, kreatívneho a environmentálne zodpovedného človeka"

Tešíme sa a želáme Vám veľa zábavy a chuti prekonávať samých seba!

Úspech vo fotografickej súťaži

Ako zachytiť krásu na fotke? Odpoveď možno nájdete medzi fotografiami ekohotelákov z 8. ročníka súťaže Zrkadlo duše, do ktorej sa každým rokom na našej škole zapája stále viac nadšencov. Tento rok porota Stromu života vyberala z vyše 300 fotografií zo 40 klubov.

Na 2. mieste spomedzi starších žiakov sa umiestnil náš ekohotelák Lukáš Bulla z 1. A triedy. Víťaznú fotografiu nazval „Krajina zimných príbehov.“ Okrem víťaza získali 3 ekohoteláčky Diplom uznania poroty: Martina Ješková, Petra Kozolková, Daniela Laurenčíková. Ďalšie zaujímavé fotografie,

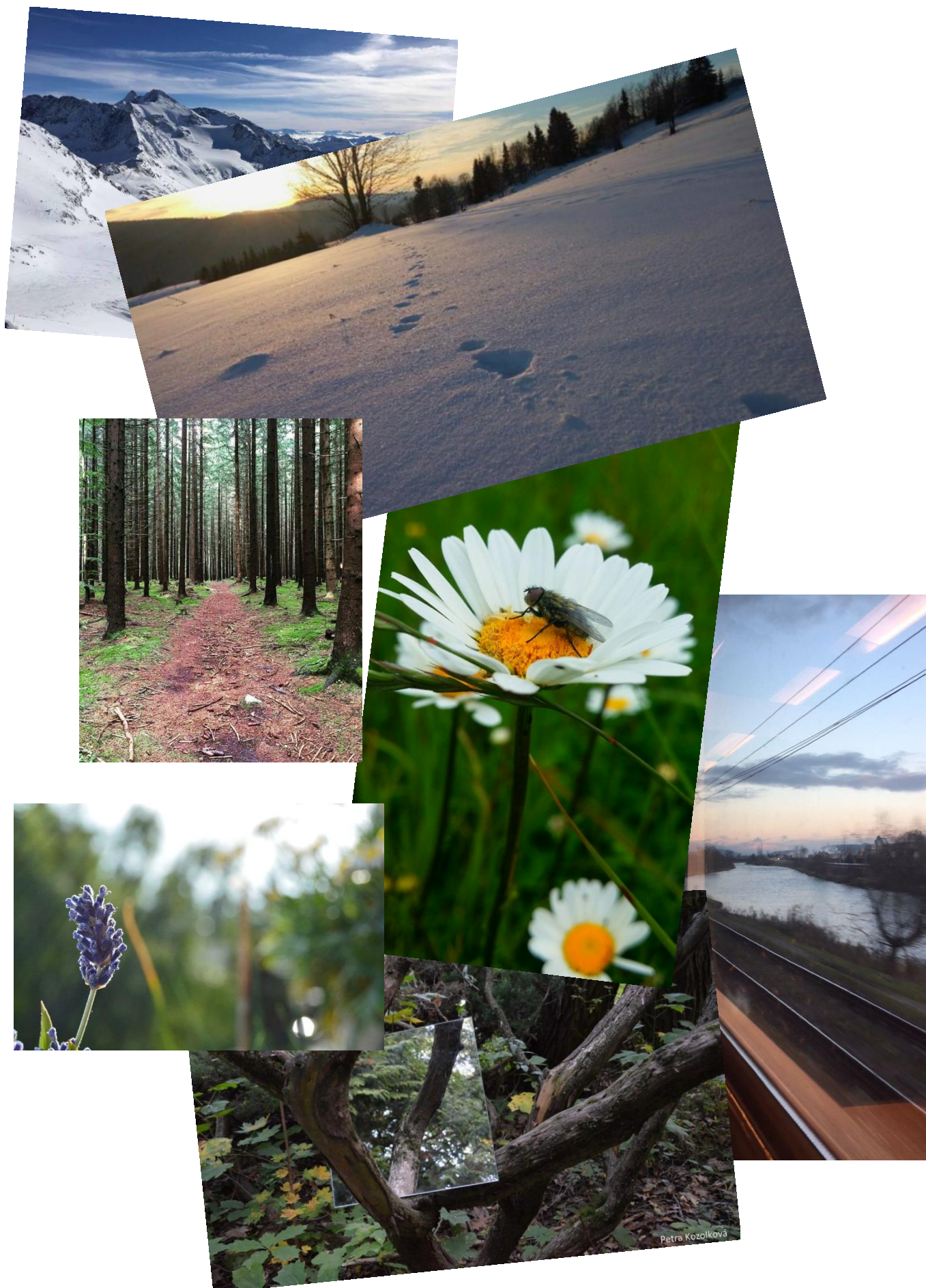

ktoré porota vybrala, nafotili ekohoteláčky Klára Bobčeková, Ema

Dubravová, Karolína Kolibárová, Ivana Libantová, Laura Mazáňová, Vanessa Mihoková, Sandra Rusová, a Sarah Sekáčová.

Pozrite sa v čom vidia krásu naši ocenení ekohoteláci:

Čistá voda

Na 25.01.2018 sa naša škola zúčastnila celoslovenského projektu ČISTÁ VODA - správna voľba. Cieľom projektu je zvýšiť informovanosť ľudí o kvalite pitnej vody na Slovensku a o jej priaznivých účinkoch na

zdravie človeka. Vďaka kampani Povedzme

ÁNO čistej vode sa pitná voda dostane aj k tým deťom, ktoré by si ju dobrovoľne nevybrali.

Ekotopfilm - Envirofilm v Piešťanoch

V Elektrárni Piešťany sa žiaci 1. B triedy zúčastnili prezentácie filmov medzinárodného festivalu o trvalo udržateľnom rozvoji Ekotopfilm – Envirofilm.

Filmy boli zamerané na tému ekológie, vedy, nových technológií, ochrany životného prostredia a trvalo udržateľného rozvoja. Okrem

fascinujúcich a dychberúcich dokumentárnych filmov z celého sveta boli pripravené zaujímavé a inšpiratívne sprievodné prednášky a diskusie.

Medzinárodný filmový festival má takmer polstoročnú tradíciu. Na území bývalého Československa sa festival Ekotopfilm po prvýkrát uskutočnil už v roku 1974 a je tak najstarším filmovým festivalom

s environmentálnou tematikou na svete.

Nosnou myšlienkou aktuálneho ročníka bola

myšlienka "Na konci evolúcie nie je krása". „Kampaň vychádza z doby antropocénu, teda geologického obdobia, ktoré je závažne poznačené ľudskou činnosťou. Vizuálne sa zamýšľal nad evolúciou, rastlinami, živočíchmi, ktoré sa budú musieť prispôbiť zničeným ekosystémom, ak ľudstvo včas nezakročí v pustošení životného prostredia.

Odpadové hospodárstvo, smart cities, národné parky, trvalo udržateľná móda, či otázka plytvania jedla. Toto

všetko sú témy, ktorým sa dokumentárne filmy venovali. Cieľom festivalu je inšpiratívnym spôsobom

meniť správanie spoločnosti vo vzťahu k životnému prostrediu a vytvoriť priestor k otvorenej diskusii o

otázkach trvalo udržateľného rozvoja.

Čisté mesto

Dňa 13.3.2018 sa študenti hotelovej akadémie zapojili do čistenia nášho mesta. Vyzbierali veľa vriec smetí a školský deň ukončili s dobrým pocitom že pomohli prírode vo svojom okolí.

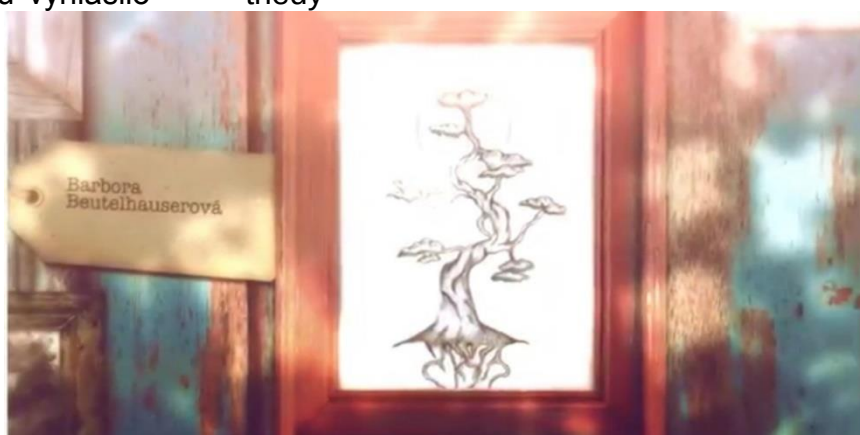
Ekohoteláci úspešní v súťaži Tajomstvo stromu 2018

Ekohoteláci sa aj tento rok zúčastnili výtvarnej a literárnej súťaže, ktorú vyhlásilo občianske združenie Strom života.

Dve ekohoteláčky Kristína Balážová z 2. D triedy

Do literárnej súťaže Moja voľba 2018 sa zapojilo 42 súťažiacich, ktoré sa z rôznych uhlov zamýšľali nad dôsledkami ľudskej činnosti na našu planétu. Z ekohoteláčok sa zúčastnili Monika Matúšková z 1. C triedy a Kristína Galieriková z 1. D triedy. Do výtvarnej súťaže Tajomstvo stromu 2018 sa zapojilo až 470 stromákov z 66 klubov.

a Barbora Beutelhauserová z 1. D triedy získali diplom uznania poroty.

Medzinárodná súťaž výtvarnej tvorivosti detí a mládeže ZELENÝ SVET 2018

Cieľom súťaže je vstúpiť deťom a mládeži vzťah k prírode, životnému prostrediu formou budovania návykov a zručností v umeleckom prejave.

Téma pre rok 2018 bola „Zmena ci premena?“

Svojím výtvarným dielom prispela aj Kristína Balážová z 2. D triedy.

Literárna súťaž Moja voľba

Jej hlavným posolstvom je rozvoj kritického myslenia, environmentálneho uvedomenia, pozitívneho vzťahu k prírode a v neposlednom rade aj podpora literárnej tvorivosti. Tento rok sa do súťaže zapojili dve naše ekohoteláčky. V nasledujúcich riadkoch Vám prinášame ich básne, ktoré sa z rôznych uhlov zamýšľajú nad dôsledkami ľudskej činnosti na našu planétu.

Hymna pre lepší svet

Ráno sa zobudím, krásny deň,
slniečko svieti ako sen.
Obloha modrá,
energiu dodá.

Zapnem telku, správy ranné,
hlúposti tárajú, rukou mávnem.
Zrazu ma zaujme jedna správa,
v Taliansku zaliala mesto láva.

Sopka vybuchla, nik nevie prečo,
asi si spravím k raňajkám lečo.
Reklama dlhá nasleduje,
vojak v nej sem-tam pochoduje.

Vojny v Sýrii pokračujú,
ľudí odtiaľ vytláčajú.

*V Amerike veľké cunami,
oči zaliate slzami.*

*Inde zas vražda,
myšlienka strašná.
Nepáči sa mi táto doba nová,
dovolím si tvrdiť, doba plastová.*

*Pozriem na zem, samá fľaška,
kelímok, sáčok alebo taška.
Zvieratá trpia asi najviac,
v črevách, v bruchu plasty tráviac.*

*A čo my ľudia? Ako dopadneme?
Na kopách smetí zostarneme!
Prajem si jednu veľkú vec si splniť,
pred celým svetom s rešpektom predstúpiť.*

*Radne sa nadýchnem, otvorím ústa,
ľudia konečne uvedomte sa!
Zabijate brat brata každý deň,
toto už je ako strašný sen.*

*Chránené druhy vyhýnajú,
jazerá, rieky vysychajú.
Už len keď plast, papier pretriediš,
našu zem trochu zachrániš.*

*Tu som sa narodila, tu chcem žiť!
Na žiadnom Marse nechcem byť!
Keď ti nabudúce fľaša z ruky na zem uletí,
pomyslí na budúcnosť svoju a svojich detí!*

Monika Matúšková

V objatí prírody

*Neviem, či aj vám sa stáva.
Či i vám sa z dnešného sveta motá a stráca hlava.
či i vy cítite parfum moderny v povetrí,
a napokon utekáte za slobodou do prírody?*

*Príroda je kráľovnou najväčšieho kráľovstva ,
príroda si ťa získa a neváha.
Neváha ťa objasť čistým pokojom a vetrom,
omámiť zmysly nekonečným vánkom.*

*Príroda je matkou všetkých lesných tvorov.
Tvorov, čo tíško čakajú tvoj príchod pred zelenou horou,
čo otvára bránu nekonečnému svetu zelene a kvetov,*

vôni byliniek a krištáľov potokov.

*Tam niekde v diaľke, v ohromných rušných uličkách,
tam platíš si zlatkami moc
a netušiac, snívaš o šťastí,
ktoré ťa v čaká v ríši čarovnej, zelenej, omamujúcej*

*Stačí sa len nechať chytiť do pasce tohto čara,
zavrieť oči a očakávať vôňu jemnú čo panenská príroda počala.
Otvoriť srdce a načúvať hlasy a muziku lesov,
nechať tiecť prúd tvojich zmyslov.*

*Príroda tá neovláda mnoho rečí,
avšak všetkým, vždy a všetko rozumie.
Kľúčom k nej je ticho počúvať čo nám hovorí.*

*Ak sa pozrieš bližšie a nazrieš do tajomstiev prírody,
dokážeš vidieť, že kvety, stromy a rastliny, tie rastú v tichu.
Rastú, vznikajú a nič nevlastnia, stačí len rozlúštiť jej jedinej záhady,
záhady, že zázraky prírody žijú v prítomnom okamihu.*

*Príroda je stála a nemenná,
príroda je matka rozumná a ľúbená.
Príroda tá ti dáva lúč svojej šťasteny,
tá je tvoje útočisko a priateľ milený.*

Kristína Galieriková

Svetový Deň Zeme

„Odtrhol som kvet – zvädol.
Chytil som motýľa – zahynul
mi v dlani. Pochopil som, že
krásy prírody sa možno
dotknúť iba – srdcom.“ (J.
Lennon)

Naša Zem nám dáva všetko,
čo potrebujeme. Miesto pre

život, vzduch, jedlo, vodu. No
my, ľudia, sa k nej často
správame tak, akoby to bolo
nič. Akoby jej dary neboli
vzácne a nenahraditeľné.
Celosvetový deň Zeme je
jednou z príležitostí, kedy
môžeme ukázať, že si ju
vážíme a sme jej za všetko
vdiační.

Do roku 1990 venovali
pozornosť Dňu Zeme
predovšetkým na americkom
kontinente. Od roku 1990, sa
táto myšlienka šírila ďalej a
potrebu „chrániť Zem“ si

začali uvedomovať aj ostatné
krajiny sveta. Aj na
Slovensku sa pri príležitosti
Dňa Zeme konajú rôzne
aktivity, súťaže a kvízy. V
súčasnom ponímaní ide o
ekologicky motivovaný
sviatok, ktorý upozorňuje na

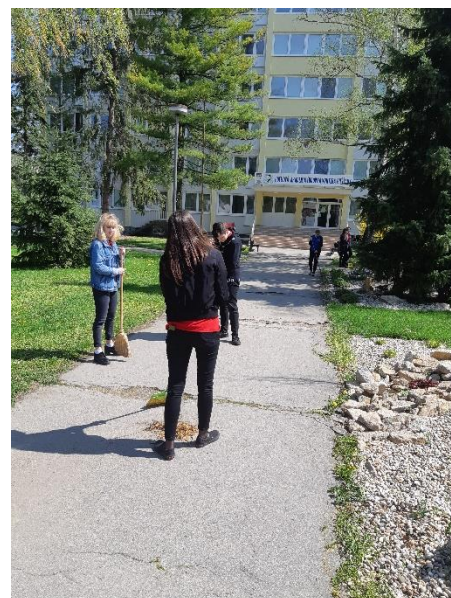
dosahy ničenia životného prostredia.

Pri tejto príležitosti sa ekohoteláci počas uplynulých dní zapojili do úpravy okolia školy: čistili záhony, zbierali odpadky, v marci sa podieľali na čistení územia nášho mesta. Vyzbierali veľa smetí a tieto dni ukončili s dobrým pocitom, že pomohli prírode vo svojom okolí. Na prízemí chodby v našej škole je Vám

k dispozícii nástenka, kde aktualizujeme informácie týkajúce sa zdravia a životného prostredia.

Taktiež každé dva roky naša škola organizuje pre mesto Piešťany ekologické podujatie Hodina Zeme. Aj takouto formou sa ekohoteláci zapájajú do celosvetovej aktivity ku Dňu Zeme.

Milí žiaci, dnes vo svete mocnejú hlasy, aby Dňom Zeme bol pre ľudstvo každý deň. O propagáciu a šírenie tejto myšlienky sa snažíme aj my. Veríme, že ak si ľudia osvoja zásady a princípy správania, ktoré povedú k zníženiu spotreby energie,

Deň Zeme potom budeme môcť oslavovať každý deň.

Eco H2O tour

V utorok 22.5. sme pripravili pre žiakov mladších ročníkov ekologické predstavenie s názvom Eco H2O Tour.

Eco H2O Tour je projekt bez časového ohraničenia a jeho iniciátorom je spevák a

zaniatený ochranca životného prostredia Thomas Puskailer. Obľúbený hudobník, herec a moderátor je príkladom, ako sa dá popularita zúročiť pri ochrane životného prostredia.

Projekt vznikol v spolupráci so Stromom života a Modrou školou, čo je dlhodobý vzdelávací program Bratislavskej vodárenskej spoločnosti. Jeho cieľom je zábavnou formou zvýšiť

environmentálne povedomie žiakov a priblížiť im tematiku vody a ochrany vodných zdrojov. Projekt je koncipovaný tak, aby postupne gradoval a držal si od začiatku až do konca pozornosť divákov. Thomas Puskaier a jeho kolegovia Martin Madej a Ondrej Antálek názornou formou približujú každú skutočnosť o vode od jej vzniku, kolobeh vody, skupenstvá, využívanie, zásoby vody, nedostatok, znečisťovanie a hlavne ako ňou neplytváť v domácnostiach.

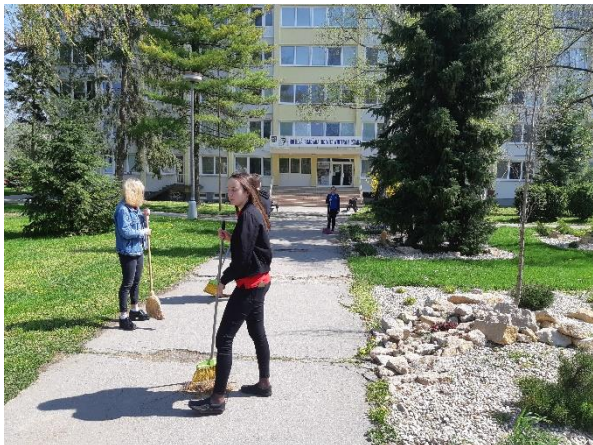
Včely

2.D trieda absolvovala návštevu včelárskeho chodníka v Drahovciach spojenú s prednáškou o včelách a včelích produktoch a ochutnávkou medov.

Pravidelné upratovanie školského átria a areálu

Okrem všetkých týchto aktivít ekohoteláci upratujú školské átrium a areál záhradného parku v okolí našej školy. V záhradnom parku sa pravidelne čistí, zametajú sa opadané listy, zbierajú sa popadané konáre, vysádzajú sa nové drevité

porasty, jarné kvietky a zeleň.

Ekohoteláci pomáhajú vlastným úsilím vyčistiť a skrášliť areál našej školy, a tým vytvoriť okolie svojej školy krajšie a čistejšie.

A na záver trochu literatúry

Odporúčame pre knižožrútov:

Veronika Homolová Tóthová: Mengeleho dievča

Hlavnou hrdinkou románu je židovské dievča Viola Stern Fischerová, žijúca pred vojnou so svojou rodinou v Lučenci. Viola opisuje svoj život od okamihu, keď sa Židia stali v slovenskej spoločnosti nežiaduci. Počas druhej svetovej vojny ju odviekli do koncentračného tábora a zchytáva život v koncentračnom tábore i po návrate z neho.

Kniha je neuveriteľne nabitá emóciami. Je neskutočné, aké zverstvú sa počas vojny diali a čím všetkým musela táto žena prejsť. Aj keď je dej hrôzostrašný, kniha má, našťastie, dobrý koniec.. Aspoň pre jednu ženu – Violu.

Na rozdiel od iných kníh, nie je určená na čítanie na dobrú noc. Avšak príbeh je natoľko silný, že by si ho mal prečítať každý. Možno sa potom dokážeme vcítiť do kože iných ľudí a poučíme sa z minulosti. Na mňa osobne mala kniha veľmi silný vplyv až natoľko, že som si ju prečítala viackrát. Negatíva som nenašla žiadne, možno len, že názov je zavádzajúci.

A. Dubovská V.A

Zopár slov poézie

Šťastie

*Jemný vánok ,
Úsmev krásny,
Nežný dotyk,
Plný krásy.*

*Nežné telo,
Hlboký pohľad,
Svetlo okolo,
Malý nadhľad.*

*Krivky v duši,
Krivky na tvári,
Srdce ti bije,
Ty stojíš pri oltári.
Dvaja ľudia,
Dvaja šťastní,
Ruka v ruke,
A pocit lásky jasný.
Hlboký nádych,
Motýle v bruchu,
V hlave toľko otázok,
Toľko vzruchu.*

*Nakoniec príde áno,
Tvoje srdce pošle city,
Nechaj ho biť,
Vtedy sa naučíš žiť.*

Temná

*Krásne oči, krátke vlasy,
Jej temná bytosť je plná skazy.
Hlava plná pocitov,
Na jej myšlienky nepríde len tak hocikto.
Na analógu fotky ako nikto iný,
Jej instagram plný kriku a prázdnoty.
Krásne fotky a jemné srdce.
Šťastie je to, čo ju asi nechce.
Prešla si peklom a ťažkými chvíľami.
Zvládla to a stojí tu a úsmevom na tvári.
Možno padla na úplne dno,
dno plné sĺz, smútku a pesimizmu.
Ale vždy sa zdvihla a prišla plná optimizmu.
Jej srdce bolo veľmi krehké,
od sĺz a bolestí veľmi unavené.
Ale ľúbilo najviac ako sa len dalo.
Dievča blúdi v starých spomienkach,
rozmyšľa o smrti a zlých koncoch.
Prišiel chalan a všetko na dobré obrátil,
naplňal ju, ako keď polievaš kvetinu a tá
kvitne.
No aj ten jej srdce pomaly kradol.
Tváril sa, že bude pri nej stáť deň čo noc,
no akonáhle ona padla,
on neprišiel jej na pomoc.*

Víťazná poviedka školskej literárnej súťaže

Keď si vymýšľam

Po okne steká ďalšia ľadová kvapka dažďa a ja v nej hľadám svoj príbeh. Milovaná či nenávidená, stále rovnaká. Každý deň, týždeň, už to trvá skoro mesiace, čo vysedávam na parapete v okne mojej izby. Oblečená v bielom saténovom pyžame. Milujem to pyžamo, mala som ho oblečené iba pri ňom, keď cez mierne otvorené okno prejde jemný vánok do mojej izby a satén mi zľahka prilne k telu, akoby sa opäť jeho nežné ruky dotýkali môjho nahého tela. Snažím sa odolávať jeho pohľadom, bozkom či dotykom. Ale ako sama vidím, odolať nejde. Prečo? Pýtam sa sama seba. Prečo sa neviem vyliečiť z choroby menom TY! Počas sedenia na parapete sa stále presviedčam, že som vyliečená a už ma nezlomíš, no pri každom pohľade do neskrotného prázdna v ňom vidím seba stratenú.

Tempo dažďa sa zrýchlilo a ja som ho uzrela. Stál tam s čiernym dáždnikom pod jedinou lampou na našej ulici. Jeho zrak smeroval priamo k mojim oknám. Bola to pravda, nevymýšľam si. Pol roka sa neozval, akoby sa zem pod ním prepadla. Napriek tomu som ho všade vídala, bola som milenkou vydatého muža. A nie on, ale ja som znášala následky. Nie on, ale ja som bola odsudzovaná a bolo mi ukrivdené na celý život. A prečo? Kvôli jednej nerozvážnej chybe. Niekedy rozmýšľam, čo by sa zmenilo, keby som s ním vtedy neišla, keby som vtedy nenastúpila do jeho auta a neprežila s ním najkrajšiu noc života.

Predtým, ako som ho spoznala, bola som čisté žieňa, panensky krásna a veľmi rozumná. Nikdy som neverila, že láska dokáže zatemniť myseľ až natoľko, že človek dokáže z lásky robiť chyby, sklamať sa v čom celý život veril, utápať sa v žiali, ktorý si spôsobil sám.

Ale v tomto momente to všetko bola minulosť, ktorú som mu bola schopná odpustiť, len aby som sa k nemu mohla opäť na chvíľu priblížiť, ucítiť jeho vôňu a dotýkať sa jeho zamatovej tváre. Lebo teraz tam stál a čakal na mňa, iba na mňa. Keby som sa teraz obliekla, zišla za ním, stretli by sme sa ako kedysi. Len my dvaja, v tme a tajne. Opäť by jeho srdce bilo len pre to moje, počúvala by som jeho slová vábenia a rozplývala sa nad komplimentmi, ktoré mi dával.

Ešte stále tam stojí. Rozsvietim svetlo v izbe a hľadím priamo naňho. Zbadal ma a odvrátil pohľad. Začal kráčať smerom preč. Moje srdce opäť začalo krváčať a ja som ucítila strach. Strach taký mocný, že som ani nestihla lapať po dychu. Váhala som, čo robiť a opäť som zbrklo konala. Bosá v saténovom pyžame som vybehla von na ulicu. Stála som na chodníku v daždi, snažiac sa ho nájsť. Utekala som doprava a doľava, ale nikto tam nebol. Cítila som iba hlboké prázdno, chlad a žiaľ. Kvapky dažďa boli horúce, akoby spaľovali dušu, dušu hriešnice.

Zrazu som otvorila oči a ocitla som sa v izbe, sediac na parapete. V izbe, ktorú som nikdy neopustila. Čo to bolo? Bolo to vymyslené? Ale reálne. Videla som ho týmito očami. Zľahka som sa dotkla svojich viečok. Moja predstavivosť nemá hraníc. Niekedy sa bojím zatvoriť oči, lebo sa bojím toho, čo má moja myseľ pre mňa pripravené. Niekedy sú moje predstavy ako nočná mora, z ktorej sa nedá zobudiť. Občas sa stane, že len na chvíľu privriem oči a prežijem príbeh, ktorý ma desí každý deň. Príbeh o mužovi, ktorý mi zmenil život. Nie je to sen, aj keď je to niečo ako živá nočná mora, nie je to vymyslené, je to o to desivejšie. Je to pravdivé. Je to spomienka na neho.

Bol to krásny letný deň, vo vzduchu bolo cítiť vôňu kvetov, počuť štebot vtákov a na každom kroku bolo vidieť šťastie, ktoré hrialo pri srdiečku. Mala som žiarovo žlté letné šaty. Moje dlhé vlnité blond vlasy mi viali vo vetre. Obuté letné sandále, ktoré mi krásne tvarovali nohy. Vyzerala som ako matka príroda. Kráčala som po uliciach mesta, plná lásky a očakávaní. Prechádzala som cez park a hľadela na malé deti, ktoré majú celý život pred sebou, ako sa hravo špliechali vodou z fontány. Ich mamy sedeli na lavičkách, popíjali kávu. Ich bezstarostný pohľad hovoril za všetko. Obďaleč prechádzala skupinka seniorov na bicykloch. Mali už čosi odžité, ale napriek tomu si s úsmevom vychutnávali krásny slnečný deň. A ja, ja som

stála uprostred života. Nie veľmi mladá, ani stará. Odhodlaná prejsť cez všetky prekážky, čo mi život položí do cesty.

Vošla som do kaviarne, sadla do kresla, otvorila knihu a odpila si z kávy. Slnéčné lúče sa mi zľahka dotýkali mojej kože a cítila som pokoj, ktorý vyžaroval z mojej duše. Začula som zvonček, ktorý vždy zazvonil, keď sa otvorili dvere kaviarne. Do dverí vstúpil muž. Krásny muž, s lesklými hnedými vlasmi, očami v ktorých by sa stratila nejedna žena, a hlasom hlbokým ako rozprávač z rozprávky. Hneď som vedela, že to bude ten pravý. Pristúpil k baru a objednal si. Keď si odpil zo svojej kávy, nad hornou perou mu ostal pás bielych fúzov. Obzrel sa po kaviarni a ja som sa musela zasmiať. Prisadol si ku mne. Jeho rozprávania boli vždy dlhé, ale rozumné. Rada som ho počúvala a on sa rád na mňa pozeral. Položil ruku na stôl a mňa zamrazilo. Na jeho prste sa pod slnečným lúčom trblietala zlatá obrúčka. To bol koniec. Alebo?

V kaviarni sme sedeli tak dlho, že aj slnko zapadlo a nadišla tma. Z vešiaku vzal môj kabát a položil mi ho na ramená, chytil ma okolo pásu a odprevadil domov. V mojich myšlienkach som mala stále obraz jeho obrúčky, ale neodvážila som sa ho na to opýtať. Prišli sme na roh mojej ulice. On zastal so slovami, že ďalej už nemôže ísť. Jeho pravá ruka sa dotkla môjho pásu vo výške, v ktorej to bolo už nevhodné. Pritiahol si ma bližšie a ja som sa ocitla v situácii, z ktorej už nebolo cesty späť. Oboma rukami ma držal, akoby som mu patrila, akoby som bola práve ja, neznáma žena z kaviarne, celý jeho svet. Bol to neodolateľne krásny pocit, s miernym nádychom strachu. Zrazu som cítila jeho pery na mojom líci a začala som si priať, aby som mu naozaj patrila.

Začali sme sa stretávať čoraz častejšie. Aj keď som vedela, že každý jeden jeho dotyk bude chybou, priala som si, aby to nikdy neskončilo. Bola to zakázaná láska.

Bolo 22. apríla, sedela som v kaviarni. Čakala som, čakala a čakala. Pri každom zvonení zvončeka sa mi rozbúchalo srdce. Ale on v ten deň neprišiel, ani v ten deň potom a ani v ďalšie dni. Otázok v mojej hlave bolo neskrátne mnoho a chýbali na ne odpovede, ktoré mi nemal kto dať. Zapálil vo mne oheň, ktorý nechal, nech ma spáli zaživa.

Z kaviarne som prechádzala opäť cez park domov. A videla som v dave detí jedno, ktoré ma na prvý pohľad očarilo. Rozbehlo sa k rodičom do náručia plného lásky a nehy. Ocko vzal dieťa na ruky a dvakrát ho vyhodil do vzduchu. Chcela som podísť bližšie. Až dovtedy, pokým sa mladý otecko neotočil a ja som ho spoznala. Bol to on! Cítila som niečo, čo sa ani opísať nedá. Cítim vinu za to, že som chcela rozbiť tak krásnu rodinu. Ale cítim stále cit, ktorý mi zlomil srdce.

Otvorím oči a zas sedím na parapete vo svojej izbe. Už tu nemôžem ostať ani sekundu. Vezmem žltý pršíplášť a gumáky. Kráčam po kalužiach na našej ulici. Opäť vidím čierny dáždňik. Začnem utekať smerom k nemu. Vleziem pod krídla dáždňika. Muž nadvihne zrak a ja hľadím do očí, ktoré som už tak dlho nevidela. Snažím sa zachovať si chladnú hlavu a nájsť slová, ako opísať svoju bolesť. Začnú sa mi liať slzy po tvári. On zdvihne ruku a chce mi ich utrieť. Moja ruka chytila jeho a všetko zrazu začalo mať význam. Začala som rozprávať:

„Nenávidím ťa. Celý čas som ľutovala samú seba, ale mýlila som sa. Jediný, koho je potrebné ľutovať, si ty sám. To, čo si mi spôsobil, ma bolelo, ale ja ti odpúšťam.“

Otočila som sa a pokojne odkráčala. Celý čas som hľadala odpovede, ktoré som už dlho vedela. Stačil jeden jeho pohľad a všetko som zrazu chápala. Uvedomila som si svoje hodnoty a priority. Jazvy na mojom srdci zmizli a ja som sa cítila vyliečená. Už som pochopila, že od plytkého muža nemôžem čakať hlboký vzťah. Žila som v ilúzii, ktorú som si sama vytvorila, a živila som lásku, ktorá nikdy neexistovala. Lásku, ktorá vyrástla na nenávisť, nenávisť, ktorá ma sprevádzala životom. Lebo v srdci každého z nás sa bijú dve veci, láska a nenávisť, a je len na nás, ktorú viac krmíme.

Rebecca Záhumenská 4.B

*Všetkým čitateľom prajeme pekné prázdniny
a tešíme sa na stretnutie s Vami
v novom školskom roku!*

